

MŪSU SKOLA

Āgenskalna Valsts ģimnāzija

N R . 5

APRĪLIS 2011

Labākai dienai

ŠAJĀ NUMURĀ

- Kāpēc ĀVG?
- Šekspīrs atdzimst
- Jauns, bet viedu prātu - skolotājs Ansis Nudiens
- "Viens no mums".. Jānis Krūmiņš, 11. s klases audzēknis

SATURS:

Numura tēma	2
Žetonvakars	3
Skolēnu pašpārvalde	4
Ansis Nudiens	5
Viens no mums..	6
Vai tu zināji?!	7
Radošā lappuse	8

Cik daudz laika mums ir dots vienai dienai? Lai pamostos no rīta un vakarā ietu atkal gulēt. Cik mirkļu mums ir atvēlēts, lai izdzīvotu savu dzīvi? Lai piedzimtu un, kad pienācis laiks, nomirtu. Maz, vai ne? Katra diena ir maza dzīve, ko izdzīvojam un vakarā pirms gulētiešanas nopūšamies, lai no rīta dzīvotu to vēlreiz.. bet stop! Ja nu nē?! Ja nu naktī uzmostoties saproti, ka tas viss bija tieši tik, cik tev bija lemts, ka rītu tu nepiedzīvosi un nākošo nopūtu pirms nākošās nakts arī ne, ka esi piedzimis un nu ir laiks mirt. Tad uzdosi sev jautājumu: „Ko, pie velna, es visu šo laiku darīju ar savu dzīvi? Kur es nositu savu laiku, kur es pazaudēju savas dārgās stundas, minūtes un pat mirkļu sekundes? Kur?” Tad tu sev teiksi- jā, dzīve ir par Īsu, lai dusmotos un bēdātos, raizētos, skumtu un ilgotos. „Bet viņš taču mani pameta!” tu teiksi. „Es zinu,” es atbildēšu, „un man ir vienalga.” Jo tas, ko es tev pavēlu darīt, ir būt laimīgam tieši tāpēc, ka dzīvo, tieši tāpēc, ka vari elpot, redzēt, smieties vai raudāt, tieši tāpēc, ka tevi skumdina, tāpēc, ka tevi pamet ar salauztu sirdi. Tu esi dzīvs, jo to visu tu jūti. Tāpēc tavs pienākums ir būt laimīgam! Tava laime mīt tevī, kaut kur dziļi iekšā ieslodzīta, tas nav mans uzdevums - minēt, kurā kabatā tu glabā savas atslēgas tās atbrīvošanai, to zini tikai tu pats.

Šonakt tev jāmirst un tev jāsaprot, ka pakārtot savu dzīvi ārējiem apstākļiem bija stulbi. Tevi kāds aizvairoja, aizskāra, ievainoja vai pat pazemoja.. pasmaidi, tās ir viņu problēmas, kuras viņi slīcina, tevi sāpinot. Izdari savu izvēli neapvainoties, izdari savu izvēli nenoticēt glaimiem. Nepadari savu dzīvi par rutīnas verga dzīvi. Izdari izvēli atšķirties. Apstājies, kad pārējie skrien. Iekliecies, kad citi dūsmās pavēl ciest klusu, atļaujies, atspēries un lec! Maini savus refleksus. Maini attieksmi. Ja tevi apvairo, pasaki paldies un pasmaidi, ja tev piedāvā glaimus, klusē un netici tam, ko ļaudis runā, jo tad, kad tu vēlies būt laimīgs, neviena spēkos nav tevi tādu darīt, ja vēlies raudāt, neviena spēkos nav tevi saraudināt, tā ir tava izvēle.

Un nu tev jāver acis ciet, jo ir jāmirst. „Bet nē, vēl mazu brīdi, vēl mazliet, es vēlos būt laimīgs! Lai dzīvotu vēlreiz, lai smaidītu, kad es vēlos, un raudātu, kad smieklus asaras grūti valdāmas paliek. Es sapratu, ko tu vēlējies man pateikt. Man jābūt skatītājam cirkā, nevis trenētajam balodim, kas atbild uz kādu noteiktu refleksu. Es skatīšos šo izrādi no malas. Un smaidīšu, jo es zināšu labāk par balodi, ka viņa pienākums nav lidot atpakaļ uz cepuri, šo izvēli mēs izdarām paši, bet šoreiz.. es izdaru izvēli aizlidot. Ar smaidu sejā.”

Tagad aizver acis! Ir pienācis laiks, Tu paliec ledusauksts. Vai nu tu redzi gaismu tuneļa koridora vai vēl nez kā galā, nav svarīgi, jo tev šonakt jāmirst. Ko tu tagad darītu, ja es tev dotu vēl vienu iespēju dzīvot?

Tagad atver acis! Tu esi dzīvs! Dzīvo, es tev pavēlu būt laimīgam!

NUMURA TĒMA: KĀPĒC ĀVĢ?!

Man ir palaimējies, jo jau 10 gadus strādāju ar jauniešiem, kuri ne tikai grib kaut ko sasniegt savā dzīvē, bet jau skolā tuvojas savas dzīves mērķiem.

skolotāja L. Ivanova

49. vidusskola man iemācīja strādāt. Ar mērķi strādāt es atnācu te. Tas man iemācīja pārvarēt grūtības un apzināties, ka es daudz varu izdarīt.

Šī skola man ir iemācījusi palauties tikai uz saviem spēkiem.

skolotāja D. Simsone

ĀVĢ man ir devusi iespēju atsvaidzināt savas zināšanas fizikā, jo sastopos ar jauniešiem, kurus tā interesē, piesaista.

skolotājs A. Mīhno

Šī skola man ir iemācījusi cienīt savu darbu, cienīt citu darbus, devusi man lielu profesionālu izaugsmi, kas man strādājot sniedz atdevi.

Skolai ir sava gaisotne, savas tradīcijas.

skolotāja N. Svjastina

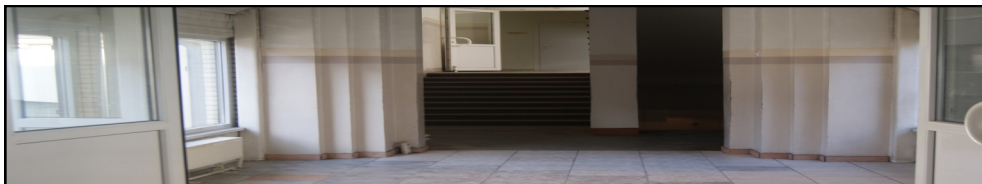
Kādam tas ir pirmais gads, bet kādam kārtējais, bet mēs visi katru darba dienu veicam ceļu uz Lavīzes ielu, lai šeit mācītos, strādātu, pilnveidotos, attīstītos. Tik daudz ir dzirdētas sūdzību par to, cik liels lēnums darbu ir jāveic, cik grūti ir to visu paspēt, taču tieši tas, smags darbs un neatlaidība veido mūs par krietnām personībām. Āgenskalna Valsts ģimnāzijas sienās. Skola mūs izaudzina par labākiem cilvēkiem, liekot mums pašiem attīstīties, dzenot vienam otru uz priekšu, lai mēs arī dzīvētu tāpat kā skolā nekad neapstātos, jo, uzdodot mums paveikt neiespē-

jamo, pat tad, ja mēs paveiksim tikai kādu daļu no tā, tas jau būs vērtīgs. Un tas arī, galu galā, ir tas, ar ko mūsu mīļā skola atšķiras no pārējām Latvijas skolām. Tas ir tas, ar ko mēs, skolu beidzot, atšķirsimies no pārējiem. Neatlaidība, mērķtiecība, prasme pašam sevi pārvarēt.

Zinot, cik daudz mums mūsu skola būs devusi, nevar nepamanīt palikt fakts, ka mums ir ļoti paveicies, ka varam par savām otrajām mājām saukt šos Āgenskalna mūrus. Vai tas ir liktenis, vai sagādīšanās, vai veiksmes, kas mūs katru at-

vedusi šeit? Kā arī šogad marta mēnesī noritēja Valsts ģimnāziju 15.gadadienai veltītā konference. Ja gadu tik daudz, tad tam noteikti ir savs pamatojums, kādēļ gan skolotāji, gan skolēni izvēlas Āgenskalna Valsts ģimnāziju kā savu „laimes salīņu”.

Katram no mums ir savs stāsts par to, kā mēs šeit esam nonākuši un ko no mums ir ņēmis un ko devis šis laiks, ko esam pavadījuši šajā skolā, tādēļ tika apkopotas atbildes uz jautājumu – „Ko Āgenskalna Valsts ģimnāzija ir Jums iemācījusi, devusi?”

Šī skola man ir devusi iespēju sastapt mērķtiecīgus, aktīvus jauniešus, kas ļoti atšķiras no citu skolu audzēkņiem, runājot pēc pieredzes, līdz ar to man pašai ir iespēja pilnveidoties. Esmu spiesta augt līdzī, jo viņiem ir augstāki mērķi, nekā tikai dabūt vidējo atzīmi – četri.

skolotāja S.Zavacka

Triju gadu laikā iemācījos dziedāt - Marija Brazovksa un obligātais koris!

ĀVĢ man iemācīja plānot savu laiku un apzināt savas darbības.

Iemācījusi novērtēt situāciju, savas spējas un rīkoties atbilstoši tām. Bet, manuprāt, vissvarīgākais - iemācījusi darba nozīmi manā dzīvē, vienkāršāk sakot, to, ka, lai kaut ko sasniegtu, ir jāstrādā.

SKOLĒNU VIEDOKĻI —

Strādāt ar pilnu atdevi!

ĀVĢ man ir iemācījusi, cik svarīgi ir censties, nepadoties un sadarboties, ja vēlies gūt panākumus, un ka darba rezultāti ir atkarīgi no paša attieksmes un motivācijas. Esmu priecīgs, ka izvēlējos turpināt mācības šeit, jo pēc ĀVĢ audzināšanas, šķiet, studentiem.

Mīlēt to, ko tu dari. Ja nemīli, dari atzīmju dēļ!

Izturēt līdz galam, bez atelpas!

Šekspīrs ĀVG izpildījumā

No vērotāja skatpunkta žetonvakars bija uzdevumu augstumos, bija prieks redzēt abiturientu laimīgās sejas, saņemot žetonus. Visas sešas klases bija sagatavojušas acīm ļoti tīkamus priekšnesumus, apspēlējot izcilā Šekspīra sešas lugas. Rezultāts bija lielisks, ja ņemot vērā, ka daļai skolēnu tā bija pirmā reize uzstājoties uz tik lielas skatuves ar tādu skatītāju pulku. Turklāt žetonu saņēmēji tikai tās dienas rītā saņēma iespēju mēģināt uz skatuves. Tā kā Šekspīra lugas nebūt nav vienkāršas, tad tas ir lieliski, ka klases spēja katras lugas "sāli" parādīt piecpadsmit minūtēs, nezaudējot neko no Šekspīra gara, varētu pat teikt, ka viņš bija jūtams turpat blakus. Katra klase lieliski nodemonstrēja to, ko autors bija domājis savos darbos, piemēram, 12.1 mums jāva ieraudzīt tās kaislības, kas valdīja starp mīlniekiem lugā „Romeo un Džuljeta“, 12.2 mums

parādīja balansēšanu starp sapņiem un realitāti uzvedumā „Sapnis vasaras naktī“, 12.3 klase sniedza priekšstatu par to, cik dažreiz dzīve var būt neiedomājama notikumu un pārsteigumu pilna, 12.4 krāšņi parādīja tēva un meitu attiecības, kad cilvēku starpā stājas manta un mantkārība lugā „Kralis Līrs“, 12.5 savā priekšnesumā demonstrēja mūsdienīgā manierē nemirstīgās Šekspīra idejas izrādē „Vētra“, 12.6 rādīja to, kādas mēdz būt sievietes izrādē „Spītnieces savaldīšana“.

Protams, īpaši jāatzīmē skolas vadība izturība vakara 2.daļā, jo 159 skolēniem nav viegli pasniegt žetonus, kā arī organizatoriskā puse bija viņu atbildībā.

Objektīvi var kritizēt to, kāda bija, piemēram, gaismotāju darbība, jo tā bieži vien nesakrita ar to, kā ir iecerēts uzvedumā, kā arī bija tehniskas dabas problēmas ar mikrofonu darbību, kas daļai vienkārši nestrādāja, līdz ar to viņiem nācās kliegt, lai lielais pulks atnākušo cilvēku viņus sadzirdētu. Bet tie tomēr ir sīkumi, jo visiem pasākums sagādāja prieku, it īpaši īpaši pašiem pasākuma vaininiekiem, kuriem, es domāju, bija milzīga gandarījuma sajūta par padarīto, kā arī prieks, ka viss ir beidzies un uz pirksta ir ĀVG gredzens. Tāpat arī ļoti atslābinoša un patīkama bija neoficiālā daļa, kurā izklaidi nodrošināja Toms Grēviņš, par kuru tie, kuri palika, bija sajūsmā, bet citi arī devās savās gaitās, lai nosvinētu žetona saņemšanu. Nobeigumā teikšu, ka žetonvakars visiem sagādāja milzīgu prieku, un īpašu paldies jāizsaka vadībai, bet, protams, ka tas viss ir abiturientu nopelns.

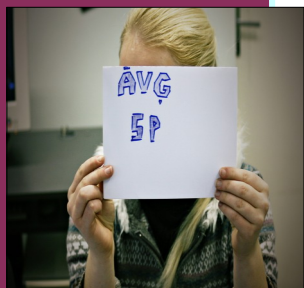
pašiem pasākuma vaininiekiem, kuriem, es domāju, bija milzīgs gandarījums par padarīto, kā arī prieks, ka pasākums ir galā un uz pirksta ir ĀVG gredzens. Tāpat arī ļoti atslābinoša un patīkama bija neoficiālā daļa, kurā izklaidi nodrošināja Toms Grēviņš, par kuru tie, kuri palika, bija sajūsmā, bet citi devās savās gaitās, lai nosvinētu žetona saņemšanu.

Nobeigumā teikšu, ka žetonvakars visiem sagādāja milzīgu prieku, un, protams, tas viss ir abiturientu, viņu audzinātāju un skolas vadības nopelns.

*„Tā kā Šekspīra
lugas nebūt nav
vienkāršas, tad
tas ir lieliski, ka
klases spēja
katras lugas
"sāli" parādīt
piecpadsmit
minūtēs,
nezaudējot neko
no Šekspīra
gara...“*

SP - skolas demokrātiskā dzirksts

“Skolēnu pašdarbība ir svarīgs aspekts skolas radošajai gaisotnei. Mēs esam par mācību kvalitātes uzlabošanu un skolas labvēlīga mikroklimata veicināšanu/ Vēlies iesaistīties?!?! - Mēs Tevi gaidām!”

Ievads, ko ir vērts izlasīt. Skolas aktivitāšu sarakstā „Pēc stundām” daudzi skolēni (tu noteikti esi viens no tiem) izvēlas nodarboties ar dejām, sportu vai dziedāšanu skolas kolektīvā. Skolēnu pašpārvalde, kas kā viena no skolas aktīvistu grupām piedāvā skolēniem gūt pirmo līdzdalību demokrātiskā vidē. Tas nav inteliģentu pulciņš vai debatētāju grupa, skolēnu pašpārvalde ir reāla institūcija ar savu reglamentētu darbību un iekšējās kārtības noteikumiem. Viedokļu pamatošana/izteikšana/aizstāvēšana ir tas, ko tu pie mums vari iemācīties, kā arī... Esi ieinteresēts?

Atsākot mācības 2010. gada septembrī, par jauno skolēnu pašpārvaldes priekšsēdētāju kļuva es, Sindija Bokāne. Šo godpilno un atbildīgo pienākumu pārņēmu no skolas absolventa Jāņa Peisenieka. Jautājums – kas tad ir noticis aizvadīto mēnešu laikā? Vieni, skolas gaitenim cauri ejot, būs pamanījuši dažādus informatīvos rakstus, jaunumus un publikācijas - „Jauno biedru uzņemšana”, „Klašu vecāko sapulce”, „SĒDE PLKST...”, otri – piedalījušies dažādos pasākumos un redzējuši to, kā strādā skolēnu pašpārvalde 2010./2011. Atskatīsimies uz paveikto šajā darbības laikā.

Oganizētie pasākumi:

- Sporta diena 2010
- Skolotāju diena 2010
- Jauno biedru uzņemšana
- Vēlēšanas 2010
- AEROBIKAS simpātiju balvas pasniegšana
- Metodiskā diena 2010
- Debašu kluba seminārs
- Projekts „TV ar SP”

Jā... šo sarakstu varētu turpināt vēl ar plānoto pasākumu skicēm, taču par to vēlāk mūsu nākamajā ziņojumā, kurā apkoposim rezultātus par „Hāgena balvas” ieguvušajām nominācijām. Mēs visi atceramies nopelnītās Hāgena balvas. Šādu ainu vēlamies atkārtot arī šā gada maijā. :)

Skolēnu pašdarbība ir svarīgs aspekts skolas radošajai gaisotnei. Mēs esam par mācību kvalitātes uzlabošanu un skolas labvēlīga mikroklimata veicināšanu!

Vēlies iesaistīties? – **Mēs Tevi gaidām!**

Informācijai un jaunumiem sekojiet līdzi mājas lapā – www.avgsp.wordpress.com,

tviterī – www.twitter.com/AVG_SP

vai arī sūtiet savus priekšlikumus vai ieteikumus uz e-pastu – dome.avg@gmail.com.

“SP simpātiju balvu” AVG aerobikas konkursā ieguva I I. 5 klase

TE VISS IR PATEIKTS - ANSIS NUDIENS

Kāpēc jūs izvēlējāties padziļināti apgūt vēsturi, nevis, piemēram, latviešu valodu vai fiziku?

Varētu teikt, ka tas bija tuvs priekšmets. Iemesli jau bija daudz un dažādi, bet es nejutu interesi par matemātiku, lai gan fizika arī mani mēdz ieinteresēt. Vispār, tas bija diezgan neapzināts un spontāns lēmums.

Vēsturē viena no svarīgākajām vērtībām ir gadskaitļi, vai ir kas tikpat svarīgs vai gandrīz līdzvērtīgs, kas nepieciešams, lai vēsturi būtu iespējams izprast pilnvērtīgi? Jo, kā zināms, izlasot gadskaitļus un faktus, iegūt pilnvērtīgu priekšstatu nav iespējams.

Šī ir mūžsenā cīņa starp faktiem un saprašanu un man patīk teikt, ka gadskaitļi nav svarīgākie. Tas ir instruments ar ko vēsturi saprast, jo visiem patīk apspriesties par vēsturi, bet, ja tu nezini faktus, rezultātā tā ir tāda tukša vāvuļošana. Ideālā variantā mēs visi zinām visu, tad vēsture kļūst interesanta un mēs varam par to diskutēt.

Mazliet novirzoties no temata, vai ir kāda traka lieta, ko noteikti savas dzīves laikā vēlētos īstenot?

Ir tāda filma, kurā puisis uztaiša ierīci, lai no debesīm kristu saldumi, jā, lūk tas būtu kaut kas (smejas) un tad visi būtu laimīgi, jo tie taču ir bezmaksas saldumi! Bet, ja tā godīgi, es nemaz nezinu, kas tas varētu

būt. Katram jau ir sapņi par tādu darbu, ko visi novērtē un visi pamana, kā arī par nonākšanu kādā grāmatā, bet tas tā (domīgi) ... Man, protams, gribētos apceļot pasauli, tas būtu interesanti. Ļoti ilgi un vēl jo-
projām, ļoti pateicīgs man liekas brīvprātīgo darbs.

Zināms, ka uz skolu bieži vien ierodaties ar velosipēdu, esat zaļa dzīvesveida piekritējs vai tas ir vienkārši hobijs?

Sākās ar to, ka mans tēvs ir izbijušais PSRS izlases riteņbraucējs, līdz ar to mēs bērībā agri jau tikām sēdināti uz riteņa. Jā, pirmkārt tas ir zaļais dzīves veids, jo fosilā degviela iet zudumā un tas sanāk ļoti dārgi, otrkārt, arī gaisa piesārņojums ir mazāks un ietekme uz šiem ozona caurumiem. Man arī ļoti patīk, ka Rīgā riteņbraucējiem veidojās jau tāds kā kodekss, var redzēt, kuram ir ilgāks stāžs un kurš tikko ir sācis pārvietoties ar riteņiem.

Latvija ir Jūsu „laimes saliņa”, vai Jūs tomēr gribētu dzīvot citur?

Viss ir atkarīgs no klimata, ja ir — 30, tad nav, vispār šis ir tāds sarežģīts jautājums. It kā jau liekas, ka nekas šeit nepatīk, valdība tāda, laiks šitāds, drausmas, bet no otras puses, man ir nācies ceļot un pat drusciņ dzīvot citur, bet atgriežos, satieku savu ģimeni un draugus. Man būtu grūti pārcelties uz citu vietu, kaut arī

tur būtu it kā labāk, jo mainītos vide, un vide — draugi, ģimene, viss apkārtējais — tomēr nosaka to, kas mēs esam. Nonākot svešumā, vide ir jāveido no jauna, tas ir darbietilpīgs un laikiertilpīgs process. Protams, es jau varētu dzīvot arī tropu salās, kur ir karsts klimats, bet, jā, es varu teikt, ka Latvija ir mana laimes saliņa, vienīgi tas aukstums (smejas) ...

Un nobeigumā, kāds būtu viens svarīgs iemesls, kas varētu motivēt skolēnus apgūt vēsturi?

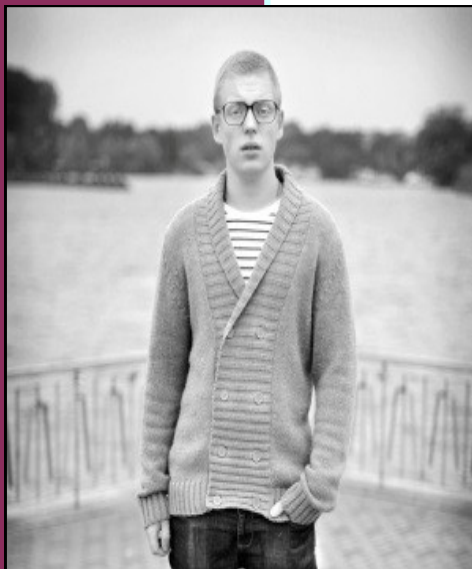
Motivācijai ir jābūt un jānāk no pašā skolēna, skolotājs nevar iedzīt kaut kādu motivāciju, vai nu ir, vai nu nav. Katrā klasē jau ir kāds, kuram tas interesē un padodas, ir kāds, kuram vienalga, un kāds, kurš zubrās atzīmes dēļ. Es nezinu, vai vēsturei būtu jābūt obligātajam priekšmetam, un nevaru pateikt vienu vienīgu iemeslu, kāpēc tā jānācās. Tas ir jāatrod sevī.

“...jā, lūk, tas būtu kaut kas (smejas), un tad visi būtu laimīgi, jo tie taču ir bezmaksas saldumi!”

AŠAIS TESTS

- ✓ Grāmata/Filma
- ✓ Dabā/Komēdija - trāģikomēdija
- ✓ Teātris/Opera
- ✓ Latviešu virtuve/ārzemju virtuve

Viens no mums...Jānis Krūmiņš

“Atceros, ka
bija tūds savāds
uztraukums
ierakstīties.
Nedz balss
klausīja, nedz
arī mēle...”

Šoreiz Tevi iepazīstinu, ja vēl neesi pamanījies iepazīties, ar Jāni Krūmiņu, kurš mācās 11.5 klasē un kuram varbūt skolā kādreiz esi paskrējis garām. Jā, es Tevi iepazīstinu ar Jāni - ar esošo un topošo mūziķi un vienkārši radošu cilvēku!

Kādas ir Tavas pirmās atmiņas par mūziku?

Ar mūziku laikam es neiepazinos, jo tā kaut kādā veidā ir pamanījies plūst man asinī vietā. (haha) Pirmais, ko atceras mani vecāki ir tas, ka es dziedāju līdz dziesmām vēl pirms pratu runāt. Varētu nodungot to melodiju, ja Tev nebūtu nobrukusi skaņas sistēma, citreiz.

Pirmā asociācija, dzirdot vārdu “mūzika”? Kāpēc?

- Iela. Jo iela nemitīgi muzicē. Mašīnu taures, kāds pavecāks vīrs, kuram dzīve nav bijusi tik vēlīga, cilvēku soļi un pat vējš šaurajās ielās reizēm svilpo.

Kāda ir Tava muzikālā izglītība?

O, interesants jautājums! Principā, man nav nekādas muzikālās izglītības, ja neskaita faktu, ka no 1.-6. klasei mācījos skolā ar mūzikas novirzienu. Neesmu nekad mācījies īpašā mūzikas skolā, pie kāda speciāla pedagoga vai kā citādi. Mani vairāk dzīve ir skolojusi, jo jau kopš bērnu dārza esmu dziedājis visur un visu. Dažādi ansambļi, kori un citādi skolai pakārtoti muzikālie sastāvi. Es nevarētu teikt, ka es to daru labi, ka esmu profesionālis vai kaut kā citādi to slavēt. Mūzika vienkārši ir lieta, ar ko mīlu nodarboties, līdz ar to daru to ar prieku, ieliekot visu sirdi un sakrājušās emocijas.

Pats tu vairāk nodarbojies ar Hip-Hopu?

Jā.

Vai Tavi muzikālie paraugi/elki/etaloni saskan arī ar tiem, kurus Tu izvēlētos par savas dzīves, dzīves veida paraugiem?

- Iespējams kāds tā varētu teikt, bet es līdz galam nepiekritīšu šādam apgalvojumam. Ir noteikti lietas, kuras arī es savā dzīvē gribētu darīt. Visi lielie mākslinieki pelna ļoti labus honorārus un veido savus dzīves veidus tā, kā viņi var atļauties un kā paši uzskata par pareizu. Es nevarētu paņemt vienu konkrētu izpildītāju un teikt, ka tieši tā un nekā citādi es gribētu dzīvot. Es tomēr gribu pats veidot savu dzīvi, pa ceļam iegūstot kādu ierosmi uz izmaiņu vai padomu no jau pieredzējušiem cilvēkiem.

Kad Tu sāki rakstīt savus tekstus?

- Pirmie teksti tapa literatūras stundās kādā 5.klasē, tomēr tādu pirmo apzināto tekstu uzrakstīju 2009. gadā, ja pareizi atceros.

Kad Tu ierakstīji savu pirmo dziesmu? Kāda tā bija?

To visu sāku kopā ar Mārtiņu Pavasari, kurš patiesībā bija tāds kā iniciators tam visam, jo atnāca pie manis ar jau gatavu savu tekstu un sākām tam piedurties, līdz izdomāju, ka arī es varētu uzrakstīt. Tad arī kopā ierakstījām pirmās dziesmas. Atceros, ka bija tāds savāds uztraukums ierakstīties. Nedz balss klausīja, nedz arī mēle. Bet kaut kā izmocijām, Pavasaris pamanījās ātri arī to visu nobīdīt kaut kur internetā, kas arī man gribot negribot pēc tam pavilkās.

Kas ir „Nabagi pili”? Kāda loma tur ir Tev un ko Tu tur dari?

- "Nabagi Pili" ir HipHop apvienība, kas sākotnēji tika radīta un sastāvēja no 4 dalībniekiem: Manis (aka Mazais Zaļais), Mārtiņa Pavasara (aka Pavasaris), Reiņa Budzes un Kaspara Kubecka (aka Kashuks). Šobrīd sastāvā ir pieci MC'ji un divi bītmeikeri: Mazais Zaļais (Es), Edžons, Juniors, Mārculis un Jarāns, Kašuks un milktune.

Un kādi ir tuvākie mērķi?

Es laikam saprotu, uz ko Tu tēmē, bet jā, tuvākais mērķis man ir pabeigt darbu pie savas debijas relīzes, lai varu beidzot arī nodot to tālāk klausītājiem.

Kādi ir relīzes nospraustie mērķi?

Ar relīzes palīdzību es vēlos noskaidrot, kā mana daiļrade iekļaujas Latviešu Hip-Hop klausītāju vidū. Tādā veidā arī varētu apzināt to savu mērķa auditoriju un to tālāko darbības virzienu. Kaut arī daru šo paša priekam, ir patīkami dzirdēt arī labas atsauksmes

Paldies par veltīto laiku! Ko Tu novēli šīs intervijas lasītājiem?

- Lasītājiem novēlu mīlēt un klausīties mūziku tāpēc, ka tā ir laba, ne tāpēc, ka tā skan pa EHR (Eiropas Hitu Radio). (Pilno intervijas versiju var izlasīt: www.avgsp.wordpress.com)

VAI TU ZINĀJI?!

Basketbols ir populārākais sporta veids Rīgas skolēnu vidū, jo ar to nodarbojas gandrīz 2500 bērnu, tāpēc ir svarīgi izveidot vēl interesantākas un labāk noorganizētas sacensības. Basketbola klubs "VEF Rīga", sadarbojoties ar Rīgas domi, konsolidējis spēkus, lai apvienotu divus turnīrus – līdzšinējo Rīgas domes kausu un pērn izveidoto "VEF skolu superlīgu".

Skolu kausa priekšsacīkstēs piedalījās 95 komandas no 68 skolām, bija pārstāvēti seši dažādi Rīgas rajoni un priekšpilsētas. Labākās komandas iekļuva otrajā posmā, kurā tika sadalītas grupās. Pēc grupu cīņām četras labākās skolas iekļuva izslēgšanas spēlēs.

Fināls pavasarī norisinājās „Daugavas” sporta namā. **Mūsu skolas basketbola komanda ar tās kapteini Rihardu Zēbergu priekšgalā 30. martā „Daugavas” sporta namā stājās pret Rīgas 49. vidusskolu.** Titula aizstāvēšanu mūsu puīši uzsāka ar spīdošu rezultātu - 0:11. Fanu pulks bija parūpējies gan par plakātiem, bungām un citu atribūtiķu, kā arī visu spēli pavadīja skaļi saucieni „ĀVĢ!!!!” (*klīstot baumas, ka daudzi nākamo dienu pavadīja bez balss*). Taču, neraugoties uz plašo fanu pulku, degsmi puīšu acīs un nepārspējamo azartu spēles laikā, tā noslēdzās ar rezultātu 100:82 Rīgas 49. vidusskolas labā. Mūsu komanda ieguva godpilno 2.vietu „VEF skolu superlīgā”.

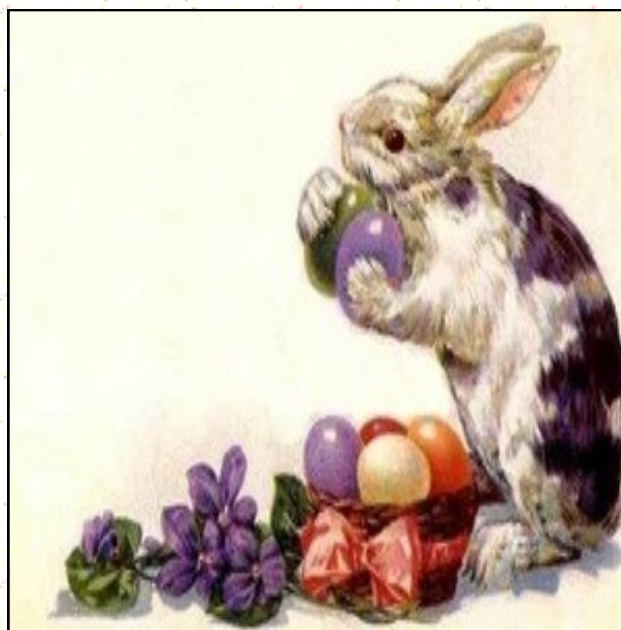
Spēlē par vienu no rezultatīvākajiem sportistiem tika atzīts Rihards Zēbergs. Tā kā viņš ir arī komandas kapteinis, vērsos pie viņa ar jautājumu: „Kas ir jūsu komandas panākumu atslēga?” Atbildi saņēmu gana kodolīgu un lakonisku – „Komandas gars. Mēs mācāmies, spēlējam un arī atpūšamies kopā. Es pazīstu labi katru savu komandas biedru, un tas ļauj paredzēt viņa darbību un rīcību, attiecīgi, veiksmīgāk sadarboties”.

Liieldienas? Liieldienas!

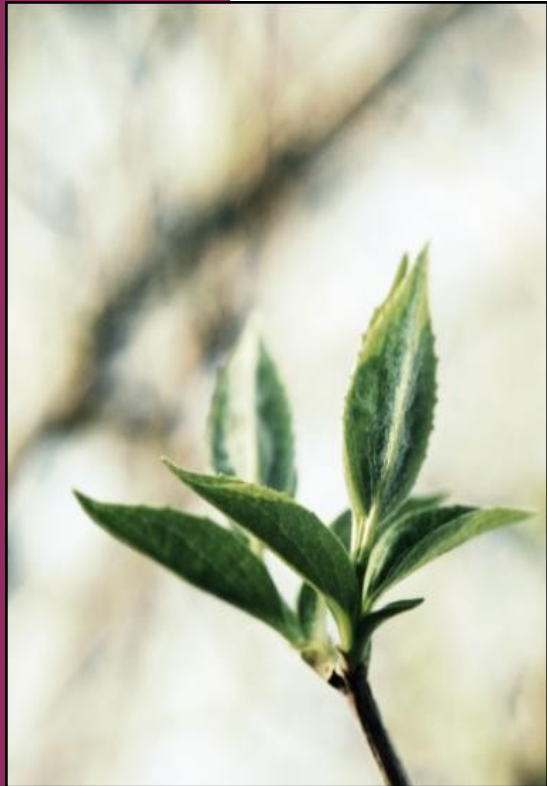
Liieldienas un pavasara atnākšana simbolizē jaunās dzīves sākšanos. Senie ēģiptieši un persieši savu pavasara festivālu laikā izkrāsoja un ēda vistu olas. Olu viņi uzskatīja par auglības un jaunas dzīves simbolu. Kristieši pārņēma olu kā jaunas dzīves un atdzimšanas simbols. **Ir vēl kāds iemesls, kāpēc mēs Liieldienu svētdienā ēdam olas un dāvinām tās draugiem un bērniem.** Reliģijas rītausmā lielā gavēņa laikā bija aizliegts uzturā lietot olas. Pēc gavēņa beigās cilvēki bija priecīgi atkal redzēt un lietot uzturā olas, tāpēc arī parādījās tradīcija ēst olas Liieldienu svētdienā.

Dažās zemēs līdzīga tradīcija saistīta ar zaķi. Arī tā iesākusies pirmskristiānisma laikmetā. Senās Ēģiptes leģendās zaķis asociējas ar mēnesi. Tāpat zaķis saistīts arī ar nakti, jo tieši naktī tas dodas bārības meklējumos. Šīs saiknes dēļ zaķis kļuva par jaunas dzīves posma, atdzimšanas un auglības simbolu. **Pirmie kristieši šo tradīciju pārņēma, savienojot to ar Liieldienām – jaunu dzīvi simbolizējošiem svētkiem.**

Sarp citu, arī paradums Liieldienās uzvilkt jaunu tērpu simbolizē šķiršanos no vecā un visa jaunā sākumu!

Dzeja... Dzeja??? Dzeja!

Mūsu skolas 13.4 klase (vai varbūt kāda cita klase?) pavisam nesen, 1. APRĪLĪ, (iespējams, ka tas tomēr notika citā datumā...) pēkšņi un neglābjami piedzīvoja radošu iedvesmu. Tapa virkne oriģinālu dzejas darbu.

spārni
tā ir brīvība
ko tu izbaudi
esot gaisā
spārni
vienīgais veids kā
lidot
būt brīvam
bez domām un lie-
kām
problēmām
spārni

(Kristaps)

man patīk
vasara tuvojas
jauns mēnesis nāk
zaļš un saulains
brīvlaiks būs
zaļš
man prieks
mums visiem tas
būs tik patīkami
zaļš

(x x x)

virš mums ir aklie
virš mums ir kurlie
virš mums skan viņu
spārnu vēzieni
bet dodiet spārnus
man
zaļus vai sarkanus
man gluži vienalga
dodiet tos man
lai varu kā putns
tiem līdzīd lidot
bez redzes un
dzirdes

(Diāna)

spārni
ar tiem var lidot
pie tiem var pierast
tie var pievilt
ar tiem var krist
spārni vienmēr paliek
tos vienkārši piemirst
taču ar laiku atceras
un atkal tie spēj lidot

(Anna)

*Ja būtu man
spārni, lidot
iemācīties spētu
vieglāk par vieglu,
tad aizlaistos prom
un neatgrieztos
...būtu man spārni.*

Labi, vai ne? Ja arī TEV kādā brīdī sāk raisīties spārni, atvaino, vārdi, ja sāk virknēties rindas, tad ir īstais laiks to visu pierakstīt un dalīties ar citiem. Savus jaunrades darbus sūti ĀVG literārajam žurnālam „DVĒSELES LIDOJUMS”, adrese: dveseleslidojums@gmail.com ! Nekavējies - šā pavasara žurnāls būs gatavs tuvākajās dienās!

Kad radošums nespēj klusēt...

FOTO: IEVA BĒRTULSONE, 12.1

Tu noteikti piekritīsi, nav slik-
ti, vai ne?!

Varbūt arī Tev kādā stundā
starp cītīgu piemēru risināšanu un
klausīšanos skolotājā paslīd roka un
top kāds jauks mākslas šedevrs vai
vienkārši kāds zīmējums, kas varētu
izpelnīties apkārtējo uzmanību?! Ja
tā, tad neturi sveči zem pūra un sūti
savu “radošumu liecību” uz skolas
avīzes redakcijas e-pastu
avg.avize@gmail.com. Mēs gai-
dām!!! :)

DRAUDZĪGS ŠARŽS: JĀNIS KRAUKLIS, 11.4

ĀGENSKALNA VALSTS ĢIMNĀZIJAS SKOLAS AVĪZE

“MŪSU SKOLA”

Galvenā redaktore: Alise Mališko;

Konsultējošais pedagogs: Ināra Bezmere;

Rakstus sagatavoja: Elīza Katrīna Āboltiņa, Sandis Polikevičs, Sindija Bokāne, Paulā Ozola, Kristaps Kārlis Brass, Ance Šternberga.

Fotomateriāli: Katrīna Lipska, Ieva Bērtulsone, avg.lv fotogalerija.

Tevi interesē žurnālistika?

Tev ir savs viedoklis?

Tev patīk to paust?!

Tu labprāt veido rakstus par kādu tematu?!

JA VISMĀZ UZ TRIM JAUTĀJUMIEM ATBILDĒJI APSTIPRINOŠI,
TAD TEV NOTEIKTI IR JĀPIEVIENTOJAS SKOLAS AVĪZES RADOŠĀ-
JAI DARBA GRUPAI!

Sūti pieteikumu (vārds, uzvārds, klase) uz e-pastu avg.avize@gmail.com un jau septembrī tiekamies jaunā sastāvā!!!

Ja Tev ir ko teikt, atsauksmes, ierosinājumi, kā uzlabot skolas avīzi - gaidām tieši TAVU viedokli uz e-pastu avg.avize@gmail.com.

2011. gada aprīlis